

Sygn. akt IV KO 99/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **J. L.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 218 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 września 2020 r.

wniosku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w M..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko J. L., któremu zarzucono popełnienie przestępstw z art. 218 § 1a k.k., postanowieniem z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy Sądowi Rejonowemu w M..

W uzasadnieniu wniosku wskazano m.in., że z opinii o stanie zdrowia oskarżonego wynika, że w obecnym stanie zdrowia somatycznego i psychicznego jest on zdolny do uczestnictwa w postępowaniu sądowym (stawiania się na rozprawach i świadomego w nich uczestnictwa). Problemem, z uwagi na schorzenia, może być natomiast udział w postępowaniu przed sądem w K. i z tego też powodu wskazane jest przeniesienie sprawy oskarżonego J. L. do sądu najbliższego w stosunku do jego miejsca zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. zasługiwał na uwzględnienie.

Przesłanka przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w oparciu o art. 37 k.p.k., jaką jest „dobro wymiaru sprawiedliwości” aktualizuje się bowiem również wtedy, gdy przekazanie sprawy innemu sądowi jest konieczne dla zapewnienia prowadzonemu postępowaniu warunków, w których będą mogły być zrealizowane wszystkie jego cele, w tym i ten, który ustawa określa jako rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). Jest przy tym niewątpliwe, że długotrwała niemożność procedowania w przedmiocie odpowiedzialności karnej utrudnia osiągnięcie podstawowych celów procesu karnego, czyli stanu sprawiedliwości materialnej i proceduralnej, a nadto niekorzystnie wpływa na prestiż wymiaru sprawiedliwości.

Jeśli zatem postępowanie przed sądem właściwym napotyka tego rodzaju przeszkody, a jednocześnie istnieją podstawy do twierdzenia, że przed innym równorzędnym sądem proces mógłby przebiegać sprawnie, skorzystanie z wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k., musi być uznane za w pełni zasadne.

W tym przypadku, co wynika jednoznacznie z akt sprawy, okoliczność utrudniającą sprawne prowadzenie postępowania przed Sądem Rejonowym w K. stanowi niewątpliwie zły stan zdrowia oskarżonego J. L., który spowodował, że rozprawa była już kilkakrotnie odraczana. Istotne jednak jest przy tym to, że z opinii biegłego sądowego R. S. z dnia 2 czerwca 2020 r. wynika, że oskarżony może brać udział w postępowaniu i uczestniczyć w rozprawach. Problem stanowi jedynie - z uwagi na jego schorzenia - konieczność dojazdu do Sądu Rejonowego w K.. Z tego też powodu biegły wskazał, że w jego ocenie zasadne byłoby przeniesienie postępowania do sądu najbliższego dla miejsca zamieszkania oskarżonego (k. 174).

W świetle tych ustaleń, wniosek Sądu Rejonowego w K. , jawi się jako w pełni zasadny. Przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w M., czyli miejscowości, w której zamieszkuje oskarżony, jest w tej sytuacji jedynym

skutecznym sposobem zapewnienia sprawności postępowania karnego, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu prawa oskarżonego do udziału w rozprawie głównej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.